பகுத்தறிவு

ஆசிரியர் :- அ. சின்னையன்.

கழக வார இதழ். ★ ★ ★ விலை அணா ஒன்று.

மலர் 6	சேலம் 24-8-56. வள்ளுவராண்டு 1987. ஆவணி 9.	இதழ் 7.

அநீதி!

மராட்டியர்களும், குஜராத்திகளும் விரும்பாத போது, அவர்கள்மீது இருமொழி பம்பாய்மாகாணம் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது இது, இவ்விரு சமுதாயங்களுக்கும் இழைக்கப்பட்ட மாபெரும் அநீதியாகும்!

—டாக்டர், என். பி. கரே

குணமில்லா திட்டத்திற்கு குசலகுமாரியின் நாட்டியமாம்!
விளம்பரத்தால் மயக்கிடும் வெத்து வேட்டுகளின் வித்தை!

எங்கோ படித்தேன். ராஜாஜிதான் எழுதியிருந்தார். சென்னை மாநிலத்திற்கு இரண்டே வழிகள்தான் உண்டாம். ஒன்று பிற மாநிலங்களோடு சேர்ந்து தட்சிணப் பிரதேசமாக அமைவது. இல்லையென்றால் டில்லியின் நேரடியான ஆட்சியின் கீழ் வருவது. என்னே தீர்க்கதரிசனம்! ராஜாஜிதாசர்கள் இதனைப் பொன்னேட்டிலே தீட்டி சட்டைப் பித்தானில் தொங்கவிட்டுக் கொள்ளட்டும். வேண்டாமென்கவில்லை. ஆனால் ஒன்று. ஆண்டால், தான் ஆளவேண்டும்; இல்லையென்றால் உலகைக் கட்டியாண்ட தமிழகம் ஒருபிடி மண்ணாக வேண்டும் என்பதுதான் அந்த அவதார புருஷனின் அபிலாஷையென்றால், அவரது எண்ணம் ஈடேறுவதாக! ஆம், பச்சையாகச் சொல்கிறேன் தமிழகம் அழிந்து ஒழியட்டும், வெந்தழலில் வேகட்டும்; ஆழ்க்கடலில் மூழ்கட்டும். அது மறைந்த இடத்திலே மணல் தூவி ஆரியக் கொடிக் கம்பம் நாட்டுக. மானங்கெட்டு வாழ்வதைவிட மறைவது எவ்வளவோ மேல். வரலாற்றிலாவது தமிழனின் மாண்பு விளங்கும். மானம் வாழும்.

ஆரியக்கலப்பற்ற தூய திராவிட ஆட்சி என்கிறார் பெரியார்! ஐயகோ! என் அடிவயிறு பற்றுகிறது. ஆட்சியா நடக்கிறது இந்த நாட்டில்? அறிவுள்ள மனிதனாகப் பிறப்பது எத்தனை ஆபத்து. பெரியார்மீது எவ்வளவோ பற்றுண்டு; பாசமும் உண்டு. ஆனாலும் உண்மை கண்டு கொதிக்கும் உதிரத்தை எங்கே கொண்டு கொட்டுவது? நேயமும் அன்பும் நெஞ்சத்தைப் பிணித்தாலும், அறிவு அதனைப் பிளக்கிறது உண்மை தெரியாதவன் கொடுத்து வைத்தவன். கவலையற்று வாழ்கிறான். கண்மூடி எதையும் பின்பற்றுகிறான். பலவற்றையும் புரிந்துகொண்டவனோ புழுங்கிச் சாகிறான்; புழுவாய்த் துடிக்கிறான்.

'பெற்றதாய்' என்னும் உரிமை கொண்டவள் கூடத் தன் சிசுவைக் கொன்றால் சட்டத்தின் பிடியிலே சிக்குகிறாள். பரவாயில்லை, என் தந்தைதானே என்னைக் கொல்ல வந்தார்; நேற்று என் தங்கை இன்று நான்' என்று எந்த மகனும் மகிழ்ச்சியால் பூரித்து நான் கண்டதில்லை. ஆனால்,

பாராள்வோன் திராவிடன்—பச்சைத் தமிழன்—என்பதற்காக தமிழினம் தன்மானமிழந்து வாழவேண்டும்!

பச்சைத் தமிழன். ஏன் இந்தச் சொல்லை இப்படிப் பாழ்படுத்துகிறார்கள்? தமிழன் என்ற இனப்பெற்று, தமிழ்மொழி என்ற உணர்ச்சி, எழுச்சி இவற்றைக் கனவிலாவது உணரும் வாய்ப்புக்கிடைத்திருக்கிறதா இந்த நாடாள்வோருக்கு? தன் இனத்தின் அழிவிலே — தன்மானத்தின் வீழ்ச்சியிலே—தன் மொழியின் தாழ்ச்சியிலே—தமிழ் நாட்டில் ஆட்சி! தமிழனின் ஆட்சியென்று இதற்குப் பெயர்! ஆளட்டுமே ஆரியம்—மாற்றார் ஆட்சி இப்படித்தான் இருக்கும் என்றாவது ஆறுதல் அடையலாமல்லவா?

★ ★ ★

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று ஒன்று தீட்டினார்களல்லவா வடநாட்டை வாழ்விக்க? அது வடவரை வாழ்விக்கத்தான் என்பது நம் மாநில மன்றப் பொம்

[8-ம் பக்கம் பார்க்க]

சிறுகதை.

சகோதரக் காதல்!

வே. மதுராம்பாள்.

மனோரமா சிரித்தாள்!

"உன் அழகு, புகழ், தைரியம், படிப்பு யாவற்றையும் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால்......" அவன் குரலில் சற்று கோபம் தொனித்தது; சிறு குழந்தைகள் ஏதேனும் ஒன்றைக் கேட்டுச் சிணுங்குவதும், அது கிடைக்காவிட்டால் கோபித்துக் கொள்வதுமான செய்கைபோல் இருந்தது அவன் கோபம்.

அதை உணர்ந்த மனோரமா மீண்டும் பலமாகச் சிரித்தாள். கன்னம் குழிகள் விழ, அந்த முல்லைப் பற்களைக் காட்டிக் கலகலவென நகைப்பது என்ன அற்புதமான காட்சி! இன்றெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கலாம் போலிருந்தது அவனுக்கு.

"உன் அழகு-சமர்த்து இவைகளை விட கள்ளம் கபடு இல்லாத அந்தச் சிரிப்பு எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது மனோரமா" என்றான்.

"அப்படியில்லாமற்போனால் என்னைக் கைதியாக வைக்கவேண்டிய அவசியமேயிராதே" என்றாள் அவள்.

"மனோரமா! நீ என் கைதியா? என்ன தப்பான எண்ணம், என் எஜமானி அல்லவா நீ!" என்றான் மனோகரன்.

"வசமாக அகப்பட்டுக் கொண்டாய் அண்ணா! உன் எஜமானி என்ன சொல்லுகிறாள் தெரியுமா? உனக்கு அடிமையான ஒரு அழகுப் பெண்ணை மணந்து கொள்ள வேண்டும். புரிகிறதா?"

"நமா! பெண்ணை அடிமையாக்கும் பித்தனா நான்?"

"ஊஹ்ஹும்! அப்படி யார் சொன்னது! பெண்ணுக்கு அடிமையாகும் உத்தமன்! சரிதானே அண்ணா?"

அவள் அண்ணாவென்று அழைப்பதும் அவனுக்கு ஓர் இன்பமாகத்தான் இருந்தது. பிறந்தது முதல் இந்தப் பரந்த உலகத்தில் தனக்கென யாருமேயில்லாத மனோகருக்கு, அண்ணாவென்று முறைகொண்டாட ஒரு பெண் கிடைத்தது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகவே இருந்தது.

"மனோரமா! உண்மையைச் சொல். என்மேல் உனக்கு அன்பேகிடையாதா? என்னை ஒன்றுமேயறியாத காட்டுமிராண்டி என்று நினைக்கிறாய்? எனக்கும் கொஞ்சம் பகுத்தறிவு உண்டு. உண்மையை மறைக்காமல் கூறு. என் மேல் உனக்குக் காதலேயில்லை?"

மனோரமாவின் முகம் சிவந்தது. "காதல்-காதல்-காதல்! அந்தப் புனித வார்த்தையை ஏன் இப்படி கேவலப்படுத்துகிறாய்! உன்மேல் எனக்குக் காதல் உண்டு; ஆனால், சகோதரக் காதல்! அன்புத் தமையனைக் காதலிக்கிறேன். அண்ணா! உனக்கும் பகுத்தறிவு உண்டுஎன்கிறாயே, பிழைப்புக்காக வேலை தேடிவந்த ஒருபெண்ணை கூண்டிலடைத்துவைத்து மனையாளாக்கு என்றா பகுத்தறிவு சொல்லுகிறது? உன்போன்ற தமிழ் வீரர்களுக்கு சுயகலமா பெரிது? என்போன்ற அனாதைப் பெண்களுக்குப் புரியும் கடமையா இது? பிறமங்கையர்கள் தங்களை வலிய வந்து அடைந்தபோதும் நிராகரித்து, ஒழுக்கத்தை நிலைக்க வைப்பதன்றோ மனிதாபிமானிகளின் கடமையாக இருக்கவேண்டும்? தூயவழியில் ஒரு மனையாளை அடைய நீ முயற்சி செய்யண்ணா!"

மனோரமாவின் பேச்சு வாள்போல் தாக்கியது அவனை! உள்ளமும், உடம்பும் வலிவிழந்து கலகலத்துப்போயின! ஏதுமே பேசத் தோன்றாது மௌனம் சாதித்தான் மனோகரன். பிறகு எழுந்து வெளியே சென்றான். கதவு பூட்டப்பட்டது!

மனோகர் வீட்டிற்கு வரவில்லை. மிகுந்த துணிச்சலாக மனோரமா அங்கிருந்த மேஜை நாற்காலிகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கினாள். அதன் மேல் ஏறி, ஓட்டைப் பிரித்து வீட்டின் மேல் ஏறினாள்.

* * *

அந்திப்பொழுது. இயற்கை அன்னையின் எழில், மனதை அள்ளி விளையாடியது. சிலுசிலுவென்ற இளங்காற்று உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. இந்தக் குதூகலமான வேளையில் மனோகரின் மனம் அவமானத்தால் குன்றிக்கிடந்தது. என்றாலும், பிடிவாதம் ஒருபக்கம் தலைவிரித்தாடியது. மனோரமாவை விட்டுவிடுவதா? தங்கையாகவேயிரு என்றாலும் இனி ஒப்புவாளா? உலகந்தான் நம்புமா? பலவாறு எண்ணி, எண்ணி ஏங்கியது இதயம். அவன் மெதுவாக ஆற்றங்கரை நோக்கி நடந்தான்.

சற்றுத் தொலைவில் முக்காடிட்ட பெண்ணுருவமொன்று ஆற்றைநோக்கி வேகமாக நடந்தது. உற்று நோக்கினான் மனோகரன். சந்தேகப் புயல் எழுந்தது அவன் உள்ளத்தில். அதனைப் பின் தொடர்ந்தான். அவள் ஆற்றை நெருங்கினாள்; அவனும் அவளை நெருங்கிவிட்டான். ஆற்று வெள்ளத்திலே பாய்ந்தாள் அவள்; அவனும் பாய்ந்தான் அவளைக் காப்பாற்ற!

படுக்கையில் துவண்டு கிடந்தான் மனோகர். அவன் அருகில் சித்தப்பிரமை கொண்டவள்போல் உட்கார்ந்திருந்தாள் மனோரமா.

[7-ம் பக்கம் பார்க்க]

பகுத்தறிவு.
(வாரஇதழ்)
கையொப்பத்தொகை:
ஆண்டு 1-க்கு 3-8-0
ஆறு மாதங்கள் 2-0-0
தனிப்படி 0-1-0
விற்பனையாளர் இல்லாத இடங்களுக்கு, முன்பணம் கட்டும் விற்பனையாளர் தேவை.
பகுத்தறிவு அலுவலகம்,
சேலம்-1.

எதிரொலி

தமிழ்நாடு என்ற இருளடைந்த மண்டபத்தில் பிற இனத்தார், பிறநாட்டார், பிறமொழிக்காரர் ஆகிய வவ்வால்கள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

—"விடுதலை"

அவற்றின் வலுவிலே வாழுகின்றவர் விழாமல் தாங்கிப் பிடிக்க கொள்கைத் துரோகிகள் இருக்கும்போது கொண்டாட்டந்தானே!

* * *

பெயரளவில் தமிழ்நாடு ஆகிவிட்டால் போதுமா? பிறமொழிக்காரர்கள், பிற இனத்தவர், பிறநாட்டவர் ஆகியோரின் ஆதிக்கம் ஒழிய வேண்டாமா?

—"விடுதலை"

அதெல்லாம் ஒழியக்கூடாது என்று கண்காணிப்போருக்குக் கால்பிடித்துக் கொண்டே இந்த வீருப்பு வேறு! வெட்கமில்லை?

* * *

என்பேச்சை அமைதியாகக் கேட்க மக்கள் வரும்வரை உணவை உண்ண மாட்டேன்.

—பம்பாய் மந்திரி தேசாய்

இந்தப் பரிதாப நிலை-பயங்கரமானக் கேடு-சென்னை மந்திரிகளுக்கு எப்பொழுதோ?

* * *

இதர மொழிகளிலிருந்து சொற்களைச் சேர்ப்பதால் தமிழ் வளம் பெருது.

—குன்றக்குடியார்.

உண்மைதான்! தனித் தமிழில் வேண்டினல்—பாடினல்— தொழுதால் ஆரியக் கடவுளகளுக்குக் கண் சிவக்கிறதாமே!

* * *

இன்று இந்தியாவில் நடப்பது பூணூல் ஆட்சி, ஆரிய ஆட்சி, வர்ணுசிரம ஆட்சி, இந்துமத ஆட்சி, முதல்தரமான மதவெறிகொண்ட ஆட்சி.

—"விடுதலை"

ஆனல், இதைக் கவிழ்க்கும் நோக்கத்தோடு வேறு கட்சியார் சட்டசபைக்குப் போனல் காமராசர் கவிழ்ந்து விடுவார்! ஆகவே, இவைகள் நீடூழி வாழ்க! நீடூழி வாழ்க!

திறனாய்வுக் கட்டுரை

இன்றைய இலக்கியம்.

"தமிழ்த் தும்பி"

சென்ற மாதம் 27-ம் நாளிட்ட பகுத்தறிவு இதழில் சிறுகதை இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களை ஆதரித்து அன்னர் படைப்புகளை வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

இவ்வாரம், தற்காலச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் தூதுவர்களாக உலவிக் கொண்டிருக்கும் வார-மாத ஏடுகளைப் பற்றியும், அவற்றில் எழுதுவோரின் நிலை பற்றியும் ஆராய்வோம். வார ஏடுகளைப்பற்றி எண்ணும்போது 'விகடன்' 'கல்கி' போன்ற ஏடுகளே முதலில் நினைவிற்கு வருகின்றன. காரணம், அவை சிறுகதை இலக்கியத்திற்குச் சிறப்பான தொண்டு புரிகிறது என்ற காரணத்தினலல்ல. சிறுகதைத் துறைக்குச் சிறுபான்மைத் தொண்டும், பெரும்பான்மைப் பேரழிவும் புரிந்து வருகின்ற காரணத்தினலேயே என்க. இவ்விரண்டு ஏடுகளைக் காட்டிலும் சிறப்பாக 'ஆரியபுரி' இலக்கியத்திற்குத் தொண்டாற்றுவது "தினமணி கதிர்." இம்மூன்று ஏடுகளிலும் உள்ள தலைமையான குறையாக நாம் குறிப்பிடுவது, அவற்றில் வரும் சிறுகதைப் பாத்திரங்கள் பெரும்பான்மையும் பார்ப்பனராக இருத்தலும், மொழிநடையும் அவ்வகுப்பாரின் கொச்சைத் தமிழாகவும் இருத்தலுமேயாம்.

நாடகமாக இருந்தால் பாத்திரத்திற்கேற்ற 'கொச்சை மொழி உரையாடல்' பொருத்தமானதே. ஆனல், சிறு கதையில் இவை நுழைக்கப்படுவது படிப்போர் எல்லோராலேயும் வரவேற்க இயலாததொன்று. இவ் ஏடுகளில் இக்குறைபாடுகள் இருந்தும் இவை அதிகம் விற்பனையாவதற்கும், செல்வாக்குடன் விளங்குவதற்கும் காரணம் என்ன என்று சிந்தித்தல் வேண்டும். இவற்றில் பொதுவாக எல்லோராலும் விரும்பப்படும் அம்சங்கள் ஒரு சில உள்ளன. அந்த ஒருசில அம்சங்களே பெரும்பான்மையோராகிய நம்மவர் பலரை அவற்றை வாங்கத் தூண்டுகின்றன. அதோடு மட்டுமல்லாமல், பொதுவான தமிழ் நடையில் செறிவான சிறுகதைகள் புனையும் தமிழர் சிலர் அவ் ஏடுகளில் அடைக்கலமாகிவிட்டனர்!

அன்னரின் களங்கமற்ற படைப்புக்கள்தான் இவ் ஏடுகளை வளர்க்கும் உரமாக இருக்கின்றன. எனவே, இவ் ஏடுகளை 'செல்லாக் காசாக' ஆக்கிவிடும் திறமை அவர்களிடம் உண்டு. ஆனல், மனம் வேண்டுமே! தனித்தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு ஊறு செய்யும் ஏடுகளுக்குத் தாங்கள் எழுதுவதில்லை என்ற உயர்ந்த உறுதியை அன்னர் மேற்கொண்டால், இழிமனம் கொண்ட ஏடுகள் நாட்டில் உலவ இயலாது.

சிறுகதைத் துறையைச் சுவையுள்ளதாக்கி, இனிய கதைகள் எழுதும் 'அகிலன்' 'சுகி' போன்ரேருடைய ஆற்றல்; சிறுகதை இலக்கியத்தில் சிறுமை செய்வோரின் வளர்ச்சிக்கல்லவா பயன்படுகிறது?

(தொடரும்)

தென்றல் வெளியீடு.

நாடகங்கள்.

மு. கருணநிதியின்

ஒரே முத்தம்	1—4—0

ப. கண்ணனின்

புரட்சிப் பாடகன்	1—8—0
வீரவாலி	1—4—0
கன்னியின் சபதம்	0—8—0
மின்னெளி	0—6—0

*

வாணிபர்க்குக் கழிவு உண்டு.

*

தென்றல் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சலகண்டபுரம். :: சேலம் மாவட்டம்.

> எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும்
> அப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.
> —திருவள்ளுவர்

இதுவும்

மலர் 6 | சேலம் 24—8—56 | இதழ் 7

விசித்திர ஜனநாயகம்!

★

இருமொழி பம்பாய் மாநில அமைப்பை எதிர்த்து, வடக்கே குஜராத்திய மக்கள் பெரும் கிளர்ச்சி புரிகின்றனர். ''மொழிவழியே மாநிலம் அமைத்தல் வேண்டும், தாயகத்திலே அன்னிய மொழியினரின் ஆதிக்கம் கூடாது'' என்பதே அடிப்படை நோககம். மொழிப்பற்று வடவர்க்கும் சரி; தென்னவர்க்கும் சரி; பொதுப் பண்பு தானே! யார் மறுப்பார் இதனை?

மராட்டியர்கள் தனி மாநிலம் கேட்டனர்; குஜராத்தியர்களும் கேட்டனர்; அமைத்துத்தர ஆட்சியினரும் விரும்பினர். பம்பாய் மராட்டியருக்கா, குஜராத்தியருக்கா என்ற பிரச்சினையிலே ஆளவந்தார்க்கு ஏற்பட்ட கொள்கைக் குழப்பமும், அதிகார வெறியும் மீண்டும் இருமொழியினர்க்கு ஒரு மாநிலமாக உருவெடுத்தது! குழப்பம் அதிகரித்தது. போராட்டம் எழுந்துவிட்டது.

இந்தியாவில் ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆட்சியில் இருப்போர் முரட்டுத்தனமாகச்சொல்லுவதையும்மக்கள் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று சண்டித்தனம் செய்வதற்குப் பெயர் தான் ஜனநாயக ஆட்சியென்றால்,ஒப்புக்கொள்ளலாம். மக்களுக்காக, மக்கள் மனதறிந்து, மக்களாட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே வெட்கமில்லாமல்! எப்படி ஒப்புவது?

''என்னுடைய பேச்சைக் கேட்க மக்கள் வந்து கூடவேண்டும், அப்படி அவர்கள் வராவிடில்உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர் விடுவேன்'' என்று பமபாய் முதலமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய்பட்டினிக்கிடக்கிறார்,ஆகமதாபாத்திலே! உலக ஜனநாயக நாடுகளிலே, எங்கணும் நடைபெறாத பரிதாபகரமான நிகழ்ச்சி!எந்த அமைச்சருக்கும் நேரிடாத மானக்கேடு!

அமைச்சரின் இருமொழி மாநில ஏற்பாட்டைப் பொதுமக்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. எனவே, அவரது பேச்சைக் கேட்க யாரும் வரவில்லை! மக்களின் மனம்தான் வெளிப்படையாகப் பிரதிப்பலித்து விட்டதே; இந்த நிலையில் அமைச்சர் தேசாய் உணவையா விடுவது?. பதவியையல்லவா விட்டிருக்க வேண்டும்? மக்கள் குரலை மதித்து, கருத்தை மாற்றிக் கொண்டிருந்தாலும் கண்ணியமாக இருந்திருக்கும். ''அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களின் எதேச்சாதிகார முடிவுகளை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லையேல் நான் உயிரைவிட்டுவிடுவேன்'' என்று மிரட்டுவது சண்டித்தனத்தின் விளைவா, ஜனநாயகப் பண்பா என்று கேட்கிறோம்!

வங்க-பீகார் இணைப்பு முயற்சியை மக்கள் நிராகரித்ததைக் கொண்டும்; மலையாள—தமிழ்—கன்னட மாநிலங்களை இணைத்து, தட்சிணப் பிரதேசமாக்கும் முயற்சியைத் தென்னகத்து மக்கள் எதிர்த்ததைக் கொண்டும் இந்திய அரசினர், மக்களின் கருத்தை அறிந்துகொள்ளவில்லையென்றால், அது யாருடைய தவறு? மக்கள் கருத்தினை மதித்தல்; உரிமையை வழங்கல்; பாதுகாத்தல் என்பனவற்றிற்கு என்னதான் பொருள்? எங்கே ஜனநாயகம்?

தனது பேச்சைக் கேட்க மக்கள் வரவில்லையே என்பதற்காக உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய். அதே ஆகமதாபாத்தில், தனது பேச்சைக் கேட்க விரும்பியும் மக்களிடை பேச முடியாது தடுக்கப்பட்டு, சிறைச்சாலையிலே உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார், தோழர் ஏ. கே. கோபாலன்!

ஒருவர், மக்கள் கருத்துக்கு விரோதமாக இருமொழி மாநில ஏற்பாட்டினை பலாத்காரமாகப் புகுத்த விரும்பும் அமைச்சர்; மற்றவர், மக்கள் கருத்துக்கு ஏற்றதான ஒருமொழி மாநில ஏற்பாட்டினை விரும்பும் டெல்லி ராஜ்ய மன்ற உறுப்பினர்.

இரண்டு உண்ணாவிரதங்களும், காந்தீயம் அங்கீகரித்துள்ள போராட்ட முறைகள்தான். மக்கள் சார்பிலே ஒன்று, ஆட்சியினர் சார்பிலே ஒன்று! காந்திய வழியில் நடப்பதாகப் பறைசாற்றிடும் ஆளவந்தார்கள், அவர்தம் கூலிகள், ஏடுகள்—இதழாளர்கள் ஒன்றை ஆதரிக்கின்றனர்! மற்றொன்றை மறுக்கின்றனர்; பழிக்கின்றனர்! என்னே இந்தியக் குடியரசின் விளங்காத போக்கு! விசித்திர ஜனநாயகம்!

⊘○⊘

ஊரம்பலம். ஒற்றன்.

குருக்கள்விட்ட பெருமூச்சு.

அவசரமாக ஆலமரத்தடிக்கு வந்தார் சிவன் கோயில் குருக்கள். வியர்த்து வடிந்த அவரது முகத்தைக் கண்ட மணியக்காரர் "என்ன சுவாமி?" என்று கேட்டார் பதற்றத்தோடு.

"ஒழிஞ்சுது! வாழ்க்கையே ஒழிஞ்சுது!" என்றார் குருக்கள்.

"ஏனுங்க? வீடு நெருப்பிலே வெந்து போச்சா?" என்றார் மணியக்காரர்.

"அது போனாலும் பாதகமில்லியே, ஆலயத்துக்கோன்னு ஆபத்து வந்துடுத்து! என்றார் குருக்கள்.

"என்னங்க?" புரியாமல் கேட்டார் மணியக்காரர்.

"வினோபா எங்களவா, ஆனதாலே அவரோட பூதான யாத்திரையை புனித யாத்திரையா மதிச்சோம், பேசினோம், ஆதரவு காட்டினோம். நன்றிமறந்தபாவி மனுஷன், சேலம் பாப்பாரப்பட்டியிலே பேசறப்போ "கோயில்களுக்கு நிலம் கொடுக்கறது பாவமனு" சொல்லிட்டாரே! என்ன அக்ரமம்! அப்படின்னு, இதுவரைக்கும் கோயிலுக்கு செஞ்சவாள்ளாம் மடையன்களா? பாவிகளா? இனிமே எவன் கொடுப்பான்? கோயில்லே செல்வம் பெருகலேன்னு ஐயயோ! எங்களவா எப்படிங்காணும் வாழமுடியும்? ஆஸ்திகத்தை வளர்க்க வேண்டியவர், நாஸ்திகத்தை யோன்னு வளர்க்கறார். வைதிகத்தோட மதிப்பு மறையறதே! ஆஸ்திகம் ஒழிஞ்சுடுமே, என்றார் குருக்கள்.

"அதெல்லாம் ஒண்ணுமே வராது" என்ற குரல்கேட்டது. திரும்பினார் குருக்கள். வாத்தியார் பரமசிவம் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

"என்ன சொல்றீர்?" ஆவலோடு கேட்டார் குருக்கள். வாத்தியார் கூறினார்: "கடவுள் இல்லே, அவர் சொன்ன சாஸ்திரமில்லே, புராணமில்லேன்னு தீவிரமா பிரசாரம் செஞ்சே ஒழியாத கோயிலுங்க, பகவத்கீதையை விற்பனை செஞ்சிகிட்டு, ராமன் வேணும் ராமாயணமும் வேணும்னு சொல்லிகிட்டுத் திரியற வினோபாவாலா ஒழிஞ்சிடப் போவுது! வைதீகத்தோட மூக்குமயிர் கூட அசையாது, பயப்படாதேயும். இப்பவும் அவர் ஒங்களவாதான்! சமுதாய அவகேடுகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையா இருக்கறது எது எதுவோ, அதெல்லாம ஒழியணும்னு அவர் எங்கேயும் சொல்லலியே, கவனிச்சீரா?"

குருக்களின் முகம் மலர்ந்தது. 'அப்படியா? நீ மகராஜனா இருக்கணும்!" என்றார், பெருமூச்சுவிட்டவண்ணம்! குருக்களின் காதுகளிலே "ரகுபதி ராகவ ராஜாராம, பதிதபாவன சீதாராம்" என்று பாடுகின்ற வினோபாவேயின் பஜனை ஒலித்தது! ★

வள்ளுவர் நெஞ்சம்.

உலக வாழ்த்து.

அதிகாரம் க. பாட்டு க.

"திருக்குறள்" எல்லா நாட்டுமக்களின் வாழ்க்கைக்கும் வழிகாட்டும் ஏற்புடைய நூலாகையால், முதல் அதிகாரமாக—மக்கள் வாழ்வதற்குரிய உலகையும், வாழ்க்கைக்கு உரிய குணங்களையும் கூறும் "உலக வாழ்த்து" அமைக்கப்பட்டுளது. வள்ளுவர் நெஞ்சப்படி முதல் அதிகாரம் கடவுள் வாழ்த்தல்ல. உலக வாழ்த்துத்தான் என்பதை குறள் முழுவதையும் ஊன்றி ஆய்பவர் அறிவர்.

"அகர முதல எழுத்து எல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு"

எல்லா எழுத்துக்களும் ஒலிவடிவிலும், அவ்வொலிவடிவைக் காட்டுவதற்கு அடையாளமாக எழுதப்பட்ட வரிவடிவிலும், அகரத்தை முதலாக உடையன. அதேபோல உலகம், தோன்றுதற்கு சூரியனைத் தனக்கு முதலாக உடையது.

விளக்கம்:

பகலவன் எனுஞ்சொல் சூரியனைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். படலம் என்பது படம் எனவும், சடலம் என்பது சடம் எனவும் மருவியுள்ளதுபோல "பகலவன்" என்பது பகவனெனக் குறுகியுள்ளது. சூரியனுடைய தீக்கோளத்திலிருந்து சிதறிய சிறுபொறியிலிருந்தே உலகம் உண்டாகியது என்பதுவும் சிந்திக்கத் தக்கது.

—மீ சு. இளமுருகு பொற்செல்வி.

இலங்கை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கொழும்புக் கிளை.

வரும் ஆகஸ்டு திங்கள் 26—8—56 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9-மணியிலிருந்து இரவு 9-மணி வரையிலும் 7-வது ஆண்டு விழா இயல், இசை, நடனத்துடன் சாகிரா கல்லூரி 'வள்ளுவர் அரங்கில்" நடைபெறும்.

எம். முக்தார்,
செயலாளர்,
140, செப்பட்டாத் தெரு,
கொழும்பு.

எதிர்பாருங்கள்! எதிர்பாருங்கள்!

தமிழ்ச்சுவையிலே தன்னையிழந்த தார்வேந்தன்; பல்லவ மாவீரனின் வரலாற்று நாடகம். வண்ணத் தமிழோவியம்!

ஆசிரியர், ப. கண்ணன் தீட்டிய

நந்திவர்மன்.

விரைவில் "பகுத்தறிவு" இதழில் ஆரம்பமாகின்றது.

கேள்விக்கணை

இக்கிழமை பரிசு பெற்றவர்:
● ஓ. எம். சுப்ரமணியன்,
பொத்தனூர் P. O.
வேலூர். சேலம் Dt.

அ. கந்தசாமி, கடலூர்.

கே: அண்ணாவுக்குப்பின் தி. மு. க; பெரியாருக்குப்பின் தி. க; நேருவுக்குப்பின் காங்கிரஸ் நிலை என்ன?

ப: தி. மு. க. வுக்கும் படை பலமுண்டு. நிலைக்கும், தி. க. வுக்கு 'மணி' பலமுண்டு, இருக்கும்வரை பிழைக்கும். அகில இந்திய காங்கிரசுக்கு நேருவே கடைசித் தலைவர்!

கே. எம். ரங்கநாதன், சின்னப்பம்பட்டி.

கே: சினிமாவுக்குக் கதை, வசனம் எழுதுவோருக்கும் நடிப்போருக்கும் தேர்தலில் எப்படி வோட்டுப் போடுவது?

ப: அவர்களது படம் வெளியான தியேட்டரில் வோட்டுப் பெட்டியைத் தேடாதீர். எந்தத் தொழில் செய்வோருக்கும் சரி; பெட்டிகள் வோட்டுச் சாவடியில்தான் இருக்கும்.

★ ★ ★

கே: பார்ப்பனீயக் பெரு நோயெனக் கண்டும், மேல்புண்ணுக்கு மட்டும் சிகிச்சை செய்வது ஏன்?

ப: நோயில் எத்தனை வகையுண்டோ, சிகிச்சையிலும் அத்தனை வகையுண்டு. நமக்குத் தேவை குணம்தானே?

மா. பிச்சாண்டி, திருவண்ணாமலை.

கே: "பிச்சை எடுக்குமாம் பெருமாள், அதைப்பிடுங்குமாம் அனுமார்" என்கிறார்களே, இக்காலத்தில் யாருக்குத் தகும்?

ப: பதவி பெற்ற காமராசரும், பகிர்ந்துகொண்ட சுப்ரமணியனாரும் அந்தப் பரம்பரைகள் தானே!

கி. தியாகராசன், சேலம்.

கே: பாம்புக் கூட்டத்தில் ஒரு நல்ல பாம்பைத் தேர்ந்தெடுத்து கீரிப்பிள்ளை கொஞ்சி விளையாடுமா?

ப: நடக்கிறதே! இனத் துரோகி காங்கிரஸ் காமராசருடன், திராவிடப் பெரியார் கொஞ்சிக் குலாவுகிறாரே!

டி. பி. பழனிசாமி, துளசம்பட்டி.

கே: அரசர்கள் உலவும் அரண்மனை வாழ்வும், ஆண்டிகள் தங்கும் அரச மரத்தடியும் ஒரே தகுதியுடையனவா?

ப: இல்லவேயில்லை. இரண்டும் ஒன்றென வேதாந்தம் பேசிடுவோர் மக்கள் எழுச்சியின் பகைவர்!

* * *

கே: சிங்கத் திருவிடத்திலே, சீறி வரும் இந்தியை அடித்து விரட்டுவது என்று?

ப: காமராசர் போன்ற அடிமைகளும், அடிமைக்கு அடிமைகளும் தன்மானம் பெறுகின்றபோது!

● ஓ. எம். சுப்ரமணியன், பொத்தனூர்.

கே: அழகு மங்கைக்கும், உங்கள் அறிவு இயக்கத்திற்கும் உள்ள ஒற்றுமை என்ன?

ப: இன்பம்! அழகு மங்கை ஆளனின் கண்களுக்கு இன்பம்; அறிவு இயக்கம் மக்களின் வாழ்வுக்கு இன்பம்!

* * *

கே: வினோபா தானங்களை வாங்குகிறாரே ஒழிய, யாருக்கும் வழங்குவதாகத் தெரியவில்லையே! ஏன்?

ப: வழங்குகிறார் தோழரே! வழங்குகிறார். ஒரு ரூபா பெற்றுக்கொண்டு "பகவத் கீதை"யும் வழங்குகிறார்; அதற்கு முரண்பாடான பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களையும் கூடவே வழங்குகிறார்!

கலைக்கூடம்

வெற்றி வீரன்.

கதையின் ஆரம்பத்தில் கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்தான் நினைவு வருகிறது. கதாபாத்திரங்களின் அமைப்பு அவ்வாறிருக்கிறது. பிற்பகுதியில் மர்மமாக ஒரு வீரன் வந்து போகின்றான். அது யாரென்று கதாநாயகன் உட்பட, பலருக்குப் புரியவில்லை. பிரசண்டனுக்கும், பிரதாபனுக்கும் சண்டை நிகழும் பொழுது, மனதிற்குள் ஏதோ முடிவு செய்து கொண்டவரைப் போல, தலையாட்டிவிட்டுப்போகும் அஞ்சலிதேவியைக் கூர்ந்து கவனித்தவர்களுக்கு, மர்மவீரன் யாரென்று முதலிலேயே புரிந்துவிடும். தீனதாஸ் இந்தப் படத்தைப் பார்த்தபின்தான் கதாநாயகிக்கு முகமூடிமாட்டும் கற்பனை உதயமாயிற்றோ, அல்லது சொந்தச் சரக்கோ, அது அவர்களுக்கே வெளிச்சம்! பிரதாபன் குகையில படைதிரட்டி வஞ்சினம் கூறுவதும், தீமை நிகழுமிடங்களிலெல்லாம் அம்பை எய்வதும "மர்மயோகி"யை நினைவுப் படுத்துகிறது.

ஸி. எஸ். ஆரின் நடிப்பு நன்றாகயிருக்கிறது. அதையும்விட மேலான முறையிலமைந்திருக்கிறது, சக்கரவர்த்தியாக நடிக்கும் முகமூடியின் குகை மனோபாவங்கள். ராமராவ் வரும்போதெல்லாம் கத்தியுடன்தான் வருகிறார். நடிப்பதற்கு பிரமாதமான சந்தர்ப்பமொன்றுமில்லை. சண்டையிலேயே படத்தை நடித்து முடித்து விடுகிறார். அஞ்சலிதேவியின் நடிப்பு எல்லாப் படங்களையும்போல நன்றாகவேயிருக்கிறது.

பேச்சிற்குப் பின்னணி அமைத்திடும் முறை (டப்பிங்) முதல்தரம். நடிகர்களின் சொந்தக் குரலைக் கேட்கும்படியிருந்தால் நன்றாயிருக்கும். பிரதாபனின் தந்தை இறப்பதும—ப்ரதீப்தான் பிரதாபன் என உமாதேவி அறிவதுமாகிய கட்டங்கள், உணர்ச்சிமிகுந்தவையாயிருக்கின்றன உமாதேவி பிரசண்டனின் கண்ணைக் கட்டிவிட்டுப் பிரதாபனுடன் காதல் பாட்டுப்பாடி நடனமாடுவதும்—ரேலங்கியின் துப்பறியும் ராமக்கிளிப் பாட்டுக் காட்சியும ரசிக்கத் தகுந்தவை,

கதையில் பழமை மின்னுகிறது. புதியக் கருத்துக்களுமில்லை. வீரர்கள் பவனிவரும தற்காலத் திரையுலக வானிலே இந்த வீரன் பெயரளவிலேயே வெற்றிவீரன்!

—சி. என். நாச்சியப்பன்.

[2-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி]

"என்னம்மா! உன் கணவன் எப்படியிருக்கிருர்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே தன் பூட்ஸ் கால்கள் தாளம் போட நடந்துவந்தாள் அந்த வார்டு நர்சு சாந்தா.

அவளை எரித்துவிடுவதுபோல் பார்த்தாள் மனோரமா. "ஏன்! உனக்கு உடம்பு எப்படியிருக்கிறது?" எனச் சீறினாள்.

ஏளனமும், கோபமும் பொங்கியெழ "டாக்டரம்மா! எனக்கு உடம்பு சுகமில்லை. கொஞ்சம் தயவுசெய்து மருத்துவம் பார்க்கவேண்டும்" என்றாள் நர்சு சாந்தா.

மனோரமாவுக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது. "டாக்டரம்மாளாக இருந்தால் மட்டும் போதாது! பண்பட்ட இதயம் வேணும். ஒரு ஆடவன் ஒரு பெண்ணுக்கு கணவனாகத்தான் இருக்க முடியுமா? தமயனோ, தம்பியோ அல்லது வேறு எந்த முறையாகவோ இருக்க முடியாதா? அவ்வளவுக்கு அறிவு எட்டினால்தானே!" என்றாள் கடுகடுப்பாக.

நர்சு சாந்தா சிரித்தாள். "பத்தினித் தங்கை—இது நாடக மேடையல்லடியம்மா, நீ நடித்துக் காட்டுவதற்கு" என்றாள்.

அவள் கன்னத்தில் சுடச்சுட நாலு இழுக்கத் தன் கையை ஓங்கினாள் மனோரமா? ஓங்கின கையை யாரோ பலமாகப் பிடித்ததை உணர்ந்தாள். அவள் சீற்றம் அதிகரித்தது. திரும்பிப் பார்த்தாள்......"

மனோரமா தன் கண்களையே நம்பாமல், அந்தப் பாதிரியாரின் முகத்தை உற்று நோக்கினாள். நேருக்கு நேர் அவரை நோக்க அவள் விழிகள் கூசின. அன்பும் அறிவும் போட்டியிட்டுப் பிரகாசித்தன, அவர் சாந்த முகத்தில்! கையை இழுத்துக்கொண்டு நாணத்தோடு தலை குனிந்தாள்.

அந்தக் கலகத்தைத் தடுத்த பாதிரியாருக்கு சாந்தாவும் மனோரமாவும் தங்களை மறந்து வணக்கம் செலுத்தினார்கள். அவரும் அன்புததும்பும் இனிய குரலில் "குழந்தைகளே! இதென்ன சண்டை?" என வினவினார்.

"அறிவைப் பயன்படுத்திப் பேசத் தெரியாத மக்களுக்கு சண்டையைத் தவிர வேறு என்ன தெரியும்?" என்றாள் மனோரமா.

மனோரமாவின் பேச்சு, தைரியம், அந்த முகபாவம் யாவும் அவர் மனதை ஏதோ செய்தன. எங்கோ பார்த்த முகம் போல், மனதின் அடித்தளத்தில் அடங்கிக் கிடந்த வேதனை கிளர்ந்தெழுந்தது.

அதே சமயம் "மனோரமா! தங்கை மனோரமா!" எனக் கூவினான் படுக்கையிலிருந்த மனோகரன்.

"வீரவாலி" தீட்டப்பட்ட போர் வாள்—திராவிடத்தின் விடுதலைப் படைக்கலன்களிலே ஒன்று! —மு. க.

★

விலை 1-4-0

★

தென்றல் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சலகண்டபுரம், :: சேலம் மாவட்டம்.

"இதோ, இருக்கிறேன் மனோகர அண்ணா!" என்று ஓடினாள் மனோகரிடம்.

மனோகர்—மனோரமா என்ற சொல், சாமியாரின் உள்ளத்தில் மின்னல் வேகத்தில் புகுந்து தாக்கியது. தன் காணமற்போன இரட்டைக் குழந்தைகளை ஒரேயிடத்தில் தன்னிடம் காட்டிக் கொடுத்த இயற்கையின் விநோதத்தை எண்ணி வியந்தார்! திடீரென்று வந்த அந்த ஆனந்தத்தைத் தாங்கமாட்டாது அவர் இதயம் திக்குமுக்காடியது! குழந்தைகள் இருவரும் தந்தையை அடைந்த பெருமிதத்தால், துள்ளிக்குதித்து கூத்தாடினார்கள்! ஆற்றில் மடியப்போன தங்கையை எத்தனை வீரத்துடன் கரை சேர்த்திருக்கிறான் என வியந்தார், நாலுவயதில் குழந்தைகள் காணமற் போனதைச் சகிக்க முடியாமல் சாமியாராக மாறிய தியாகராஜன்!

★★

வெண்சங்கு சீயக்காய் தூள் எங்கும் கிடைக்கும்.

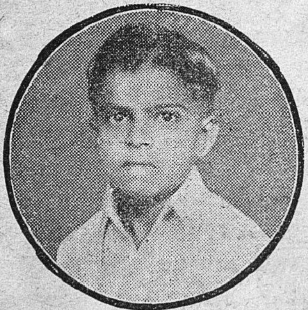

எங்களிடம் தயாராகும் மணத்தில் சிறந்த

செல்வம் ராணி
&
சேகர் ஊதுபத்திகளை

வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்:

வெண்சங்கு சீயக்காய்த்தூள் தொழிற்சாலை,
3037-38, டபீர் குளம் ரோடு, தஞ்சாவூர்.

[1-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி]

மைகளுக்கும் தெரியும். சில போது தம்மை மறந்து தம் உணர்ச்சியை அவர்களே வெளியிட்டும் இருக்கிறார்கள். அதனை மக்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள். தேர்தல்குழப்பம் இன்று அமைச்சர்களைத் திண்டாட வைக்கிறது. அதன் விளைவாக குடியரசு என்ற எண்ணமே அவர்களுக்குத் தோன்றவும் மறுக்கிறது நாக்ரிகமின்றி, நாட்டாளத் தந்த பணத்தால் கட்சியின் நன்மையை—பணமூட்டைகளின் செல்வாக்கு மங்காமல் இந்த மாநிலத்தில் வாழ்வதற்காகவே வாழும் காங்கிரஸின் நன்மையைக்—கருத்தில் கொண்டு செயல் புரிகிறார்கள். குடியரசுக் கொள்கையைக் கொஞ்சம் புரிந்தவனும் அருவருப்பான்; அடாத செய்கை என்று எட்டி விலகுவான். பிரசாரத்திற்கென பல திட்டங்கள் உருவாகின்றன. முதலாவது விளம்பரம். கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக இல்லாத அக்கறை இன்று ஏன்? மக்களுக்குச் செய்ததோ பூஜ்யம். மார்தட்டிப் பேசக்கூடத் திறனில்லை ஆட்சியிலுள்ள ஒருவருக்கும். காரணம்? உண்மையாகப் பேசுவதற்கு ஒன்றுமேயில்லை! புளுகலாம் என்று தொடங்கினாலும் அது கொஞ்நாளில் 'புஸ்'ஸென்று போய்விடுகிறது. இந்த நிலையில் விளம்பர இலாகாவை விரிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள்; படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்! காங்கிரஸ் ஆளவந்தார்கள்!

மாவட்டத்திற்கு ஒரு செய்தி விளம்பர அதிகாரி. அவருக்கு ஒரு மூடு வண்டி; காங்கிரஸ் நாற்றம் வெளியிலே வீசாமல் இருப்பதற்காகவோ என்னவோ! மாவட்டமெங்கும் சுற்றி, மாநிலத்தார் செய்த நன்மைகளை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதே அவருடைய பணி. இதுபோக ஒவ்வோரிடத்திலும் திட்டக் கண்காட்சி ஒன்று நடக்கும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சாதனைகளை மக்களுக்குஉடனடியாக அறிவுறுத்தியே தீரவேண்டுமாம். ஆஃகா! மக்கள்மீது இந்த மகேசுவரன்களுக்குத்தான் என்னே அன்பு! என்னே பாசம்! என்னே அருள்!

கண்காட்சி மட்டுமில்லை. நாட்டியமும் உண்டு. திட்டத்தின் சாதனைகளைக் குசலகுமாரியின் நெளிவிலே நிறுத்தி, மக்கள் நெஞ்சத்திலே நுழைக்கத் திட்டமொன்று உருவாகின்றதாம். நடன நாடகமாம்! திடீரென்று இப்போது என்ன வந்துவிட்டது விளம்பர இலாகாவிற்கு?

ராஜாஜி மண்டபத்திலே ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கண்காட்சியைத் திறந்து வைத்தார் சொல்லின் செல்வராம் சுப்ரமணியம். அவர் பேசினார்:

விளம்பரம் எதற்கு என்று அவர் முன்பெல்லாம் எண்ணியதுண்டாம். ஆனால், மேநாடுகளுக்குச் சென்ற விடத்தில் தான் அதன் இன்றியமையாமையை உணர்ந்தாராம்! இரவு நேரத்தில் ஒரு கடைத்தெருவில் நுழைந்தார்களாம். ஒவ்வொரு இடத்திலும் கண்கவர்வனப்பிலே, கண்ணாடி மறைவிலே, மின்னிடும் எண்ணற்ற பொருள்கள் காட்சியறையிலே வைக்கப்பட்டிருந்ததாம்! கண்டவர்கள் மறுநாள் காலையில் அக்கடையினைத் தேடிச்சென்று பொருளை வாங்கினால்தான சிந்தை குளிருமாம். நெஞ்சம் ஆறுதலடையுமாம். 'பார்த்தீர்களா விளம்பரத்தின் பயனை?' என்று கேட்டார்.

கொல்லென்று சிரித்தேன். பலர் என்னை நோக்கினர். அமைச்சர் பெரிதும் ஏமாந்தார். அவர்தான் சிரித்தாரேயொழிய கூட்டத்தில் வேறு யாரும் (என்னைத்தவிர) சிரித்ததாகத் தெரியவில்லை. பாவம், அங்கிருந்த பலர் காங்கிரசிலே உண்மையாக பற்றுக்கொண்டவர்போல் தோன்றியது. அவர்கள் முகத்தில் வழிந்த அசடே அதற்குச் சான்று.

அமைச்சரும் நானுமே சிரித்தோம் என்றேனே; இரண்டும் ஒன்றல்ல. விளம்பரத்தின் தேவையை அழகிய உவமை மூலம் விளக்கிவிட்டதாக அவர் நினைத்தார்; அந்த மகிழ்ச்சி அவருக்கு. காங்கிரசின் பெயரால் நாட்டை ஆளுவோர் ஒரு 'வணிகக் கூட்டம்' என்பதை இவ்வளவு பச்சையாக ஒப்புகிறாரே என்று நான் எண்ணினேன்; நகைத்தேன். 'அமைச்சர் புரிந்தோ புரியாமலோ மானத்தை இப்படி வாங்கிவிட்டாரே' என்ற எண்ணத்தில் காங்கிரசின் பிறருக்கு அசடு வழிந்தது! உவமையைப் பாருங்கள். எவ்வளவு பொருத்தம். தன் ஓட்டை உடைசல்களை, எப்படியேனும், நப்பாசை காட்டி மக்களுக்கு விற்றுக் கொழுப்பதிலேதான் முதலாளிக்குக் குறி. அதற்காக விளம்பரம் அவனுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறது; அவன் வாழ்வு வளமடைகிறது. அதைப்போலவே நம் அரசாங்கத்திற்கும் விளம்பரம் தேவையாம்! பொருட்செலவைப்பற்றிக் கவலையில்லையாம்! அதனால் பயனுண்டாம்! யாருக்கு? ஏமாந்து பொருளை வாங்குவோனுக்கா? கடைக்காரனுக்கா? கடையிலுள்ள வேலையாளுக்கா? யாருக்கு? அதிலும் தேர்தல் வருகின்ற நேரத்திலே!

—''இளந்தமிழன்''

சலகண்டபுரம் செந்தமிழ் அச்சுக்கூடத்தில், ஆசிரியர், ப. கண்ணனால் அச்சிடப்பட்டு;
சேலம்–1 குமாரசாமிப்பட்டியினின்றும் வெளியிடப்படுகிறது.